

Den sorte Kansler

Drama i 3 Akter

I Hovedrollen

Valdemar Psilander

Personerne:

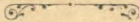
Den sorte Kansler..... **Thorkild Roose**
Grev Rockowitz, hans Adjudant **Poul Reumert**
Prinsesse Irene..... **Ebba Thomsen**
Løjtnant Pawlow, hendes Elskede
Valdemar Psilander
Løjtnant Groblewsky, hans Ven
Robert Dinesen
Feodora, Prinsessens Hofdame
Jenny Roelsgaard
En Bissekræmmer ..... **Christian Schröder**

Naar det sjældne Tilfælde indtræffer, at en Filmsoptagelse efter en halv Snes Aars Forløb genoptages, kan man være sikker paa, at denne Film er i Besiddelse af ualmindelige Egenskaber. Det gælder ogsaa »Den sorte Kansler«, en af de første Kunstfilm fra *Nordisk Films Co.*

Ved sin Fremkomst gjorde denne ualmindelig smukke Optagelse stor Lykke, spillet som den blev i pragtfulde Omgivelser og af en Kunstnerstab, hvis enkelte Medlemmer senere har gjort deres Navne kendte paa vore største Scener. Den mest kendte af dem alle, den verdensberømte Filmskuespiller *Valdemar Psilander*, er ikke mere; men her i »Den sorte Kansler« har han en af sine mest charmerende Roller, den elegante og smukke unge Løjtnant *Pawlow*, der vinder en Prinsesses Kærlighed og, efter et lumsk Snigløb mod hans Lykke, triumferer over Skurkene og hjemfører sin Brud.

Nu som for ti Aar siden vil »Den sorte Kansler« øve sin Virkning. Handlingen er dramatisk spændende, Billederne smukke, og Spillet ypperligt.

Afdelingerne

Den sorte Kansler.

Løjtnant Pawlow og Prinsesse Irene.

En Brevveksling mellem Fyrstinde Zoba og Rigs-kansleren.

Hos Landsbypræsten.

Hemmeligt Bryllup.

»Alle, der har overværet dette Bryllup, maa bringes til Tavshed.«

Løjtnant Pawlow og Grev Rockowitz.

»Han lever!«

Paa Groblewskys Gods.

Prinsessen holdes fængslet paa Rockowitzs Gods.

»Deres kgl. Højhed, saasnart De underskriver Ægte-skabskontrakten, er De fri!«

Bissekræmmeren.

Et Budskab til Prinsessen.

»Bank 3 Gange til Svar.«

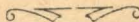
Prinsessen befries.

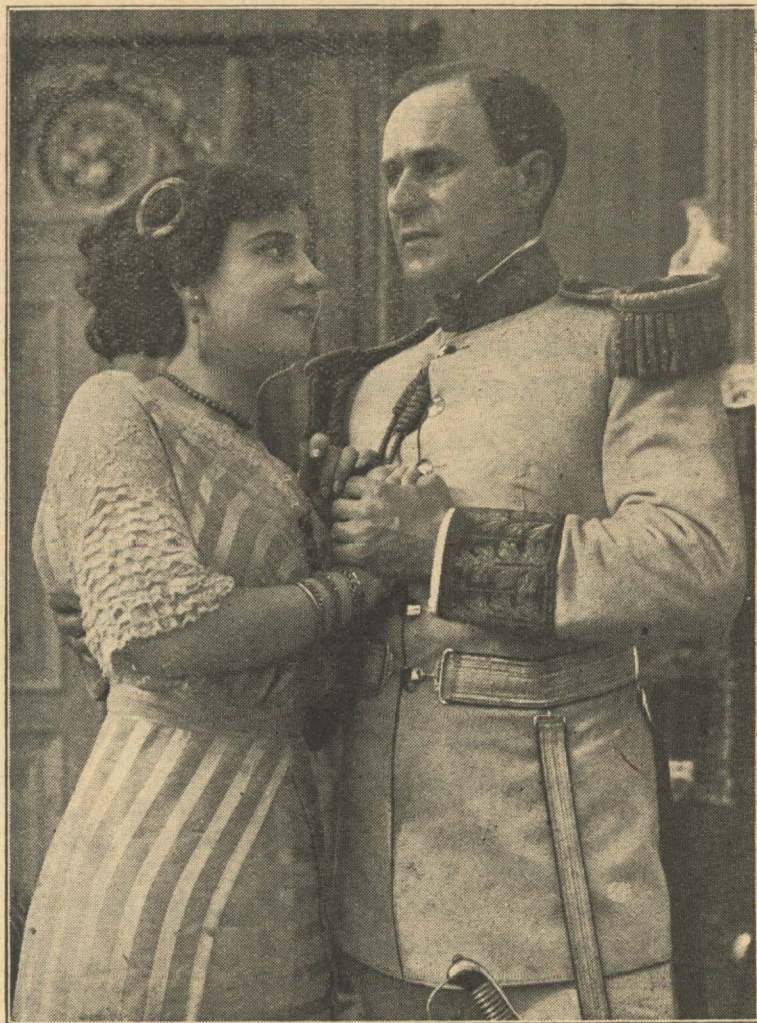
En Kamp paa Liv og Død.

Prinsessens og hendes Brudgoms store Indtog i Byen.

Grev Rockowitz har tabt Spillet.

Den sorte Kanslers Død.

Den sorte Kansler.

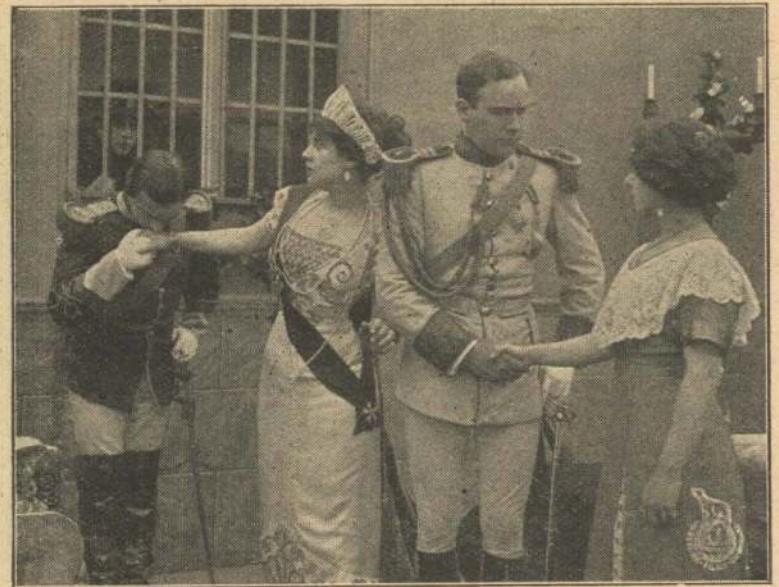
Rigskansleren *von Rallenstein*, ogsaa kaldet »Den sorte Kansler«, terroriserer Landet som en Svøbe. Ogsaa den skønne Prinsesse *Irenes* Fremtid vil han være enebestemmende om. Han har lovet hende bort til Prins *Deima* af Kongeriget *Gyda*, uden at ane, at Prinsessen forlængst har skænket sit Hjerte til den flotte Løjtnant *Pawlow*. Det kommer derfor som et Lyn fra en klar Himmel, da de to Unge erfarer Kanslerens Bestemmelse, og en Aften midt under det store Hofbal lader de en ung, katolsk Præst vie dem i Sløtskapellet i Overværelse af Prinsessens Hofdame, Komtesse *Feodora* og dennes Elskede, Løjtnant *Groblewsky*.

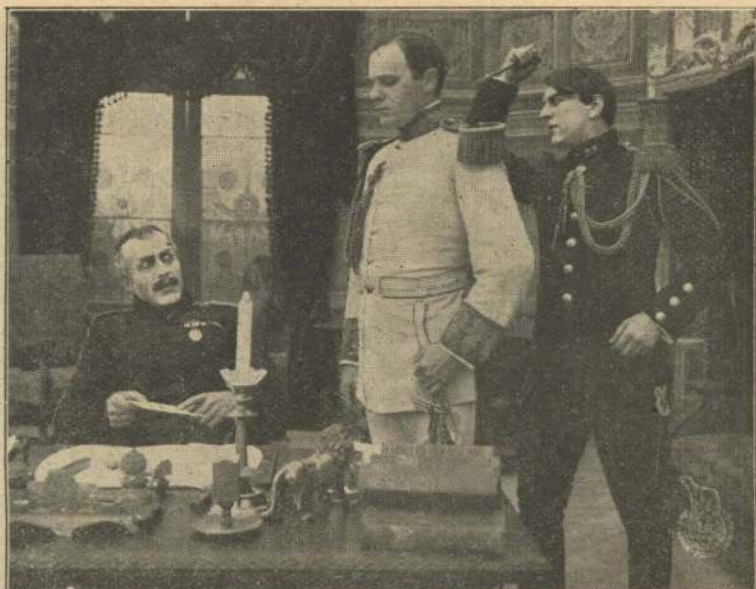
Uheldigvis har Kanslerens højre Haand, Grev Rockowitz opdaget, hvad der er i Gære. Han allarmerer Kansleren, men for sent, Vielsen er sket. Ude af sig selv af Raseri herover befaler Kansleren Rockowitz at sørge for, at alle, der har erfaret noget om Vielsen, bliver bragt til Tavshed. Rockowitz gaar straks angrebsvis til Værks. I selve Balsalen møder han Brudgommen, og gør ham her bekendt med Kanslerens Ordre. Med Revolveren for Brystet tvinger han Løjtnant Pawlow til at tømme en lille Flaske Gift, og i den sikre Tro, at Løjtnanten er død, iler han til Kansleren, for at bringe ham Meddelelse derom.

Løjtnanten er imidlertid ikke død. I al Stilhed bringer hans Ven, Løjtnant Groblewsky, ham ud paa sit Gods, og

her er det Meningen, at ogsaa Prinsessen og Komtesse Feodora skal bringes hen, men ved en snild Manøvre faar Grev Rockowitz maget det saa, at han faar Damerne anbragt paa sit Gods, hvor han, efter Kanslerens Ordre, betyder Prinsessen, at hun maa blive, til hun underskriver Ægteskabskontrakten med Prins Deima.

Imidlertid har Løjtnant Groblewsky gennem en omstrefende Bissekræmmer faaet at vide, hvor Damerne opholder sig, og under utrolige Anstrengelser lykkes det ham og Bissekræmmeren at trænge ind i Grev Rockowitz' Slot og befri Damerne. I sidste Øjeblik kommer Løjtnant Pawlow dem til Hjælp, og mod disse forenede Kræfter kan Greven ikke staa sig. Han maa give tabt, og harmdirrende ser han

de to Løjtnanter bortføre Damerne lige for Næsen af sig. Af Ærgrelse over de fejlslagne Spekulationer flygter han ud af Landet, men forinden sender han Kansleren et Brev, hvori han meddeler ham det triste Resultat.

Samtidig med, at Kansleren modtager dette Brev fra Grev Rockowitz, holder Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow som Brud og Brudgom deres Indtog i Byen; og dette i Forbindelse med Brevet, gør saa mægtigt et Indtryk paa Kansleren, at hans aargamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv.

DEN SORTE KANSLER

Prod.: Nordisk Films Ko. 1912.

Manus.: Chr. Schrøder efter William Magnays »The Red Chancellor«.
Instr.: August Blom.

Medv.: Thorild Roose (»Den sorte Kansler« von Rallenstein), Poul Reumert (Grev Rockowitz, hans Adjudant), Ebba Thomsen (Prinsesse Irene), Valdemar Psilander (Løjtnant Pawlow, hendes Elskede), Robert Dinesen (Løjtnant Groblewski, hans Ven), Jenny Roelsgaard (Feodora, Prinsessens Hofdame), Chr. Schrøder (en Bissekræmmer), Frederik Jacobsen.

Premiere: 10. Juni 1912 i Panoptikteatret.

VOR TIDS DAME

Prod.: Nordisk Films Ko. 1912.

Manus.: P. Lykke Seest.

Instr.: Schnedler-Sørensen.

Medv.: Viking Ringheim (Stevenson, Millionær), Clara Wieth (Anny hans Datter), Valdemar Psilander (Hans v. Berner, Greve), Lauritz Olsen (Pullman, Bankier, Anny's Forlovede), Torben Meyer.

Premiere: 19. November 1912 i Panoptikteatret.

Folkekomedien »Den sorte Kansler« udspilles i nogle ikke nøjere angivne slaviske Lande – vi er ikke langt fra Operettens mere eller mindre imaginære Egne, men vi er langt fra *von Stroheims* satiriske »The Merry Widow«. Rigs-kansleren von Rallenstein, kaldet »Den sorte Kansler«, terroriserer Landet, og han vil ogsaa bestemme over Prinsesse Irene, som han af diplomatiske Grunde lover bort til Prins Deima af Kongeriget Gyda, men som elsker Løjtnant Pawlow. De to Elskende lader sig hemmeligt vie – for sent alarmerer Kanslerens højre Haand, Grev Rockowitz, Kansleren. Rockowitz tvinger Løjtnanten til at tage Gift, men Løjtnanten dør ikke – han reddes af Vennen Groblewski og en Læge. Rockowitz indespærrer Prinsessen og Hofdamen paa sit Gods, men Damerne befries af Groblewski. Sammen kan Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow nu holde deres Indtog i Hovedstaden. Kanslerens gamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv.

I 1912 var den danske Film etableret som en særdeles konkurrencedygtig Affære paa Verdensmarkedet. De store kommercielle Muligheder medførte naturligvis de sædvanlige kommercielle Slagsmaal. I Følge »50 Aar i dansk Film« var der to Dage efter Premiereren paa »Nordisk« »Den sorte Kansler«

ser Børsen og andre københavnske Lokalteter. I »Politiken«s Anmeldelse forekommer de gaadefulde Linjer: »Den foregaar dels i Finland, dels i Kjøbenhavn. Men som Eksportartikel foregives den at blive udspillet i Amerika«. Muligvis har der til den danske Originaludgave været andre Tekster end de her anvendte, der er taget fra en »Nordisk«-Protokol, som altsaa ogsaa giver danske Tekster (foruden Teksterne paa flere andre Sprog), men som nok først og fremmest har været anvendt ved Fremstilling af udenlandske Versioner.

Naar man har set »Dødsspringet til Hest fra Cirkuskuplen«, »Gar el Hamas Flugt«, »Den stærkeste« og »Vor Tids Dame« (alle fra 1912 og alle af Schnedler-Sørensen), erkender man, at der er et vist Fællespræg i denne Instruktørs Film fra Storhedstiden (i hvert Fald i disse fire). Schnedler-Sørensen elsker Sensationsscenen, Chokvirkningen. Hans Hang til det sensationelle frigør ofte hans Kameraanvendelse og hans Klipping. Ofte kommer der en helt moderne Rytme ind i hans Knaldscener (Dødsspringet, Forfølgelsen af Gar el Hama, Dødskørselen i »Den stærkeste«, Scenerne med Kulelevatoren og Forfølgelsen af Motorbaadstyven i »Vor Tids Dame«). Kun i »Den stærkeste« har Sensationsscenen en slaaende psykologisk Funktion, men alligevel skal man ikke kimse ad de Fremskridt henimod det billedmæssigt effektfulde, Schnedler-Sørensen og andre af Tidens danske Instruktører naaede i deres Arbejde med melodramatiske Optrin.

Der er noget meget tidstypisk over flere af Psilanders heroiske Scener. De fleste vil nok i Dag føle nogen Irritation ved de grevelige Triumfer under Sammenstødene med Arbejderne. Der maa dog siges at være noget rigtigt og sympatisk i Skildringen af den amerikanske Millionærdatters Selvsikkerhed og Mangel paa Snobberi; her er en »frigjort« fra 1912. Hendes indledende Afvisning af Chauffør-Greven forekommer mest Koketteri.

»Vor Tids Dame« er med i *Ole Olsens* Udvalg i sine Erindringer af »Film, Nordisk selv regnede med, og som alle blev spillet Verden over«.

Ingen af de to »Nordisk«-Film, vi viser i dette Program, forekommer i Dag blandt de bedste fra Storhedstiden, og Psilander er bedre i f. Eks. »Den stærkeste«, »Evangeliemandens Liv« og »En Skuespillers Kærlighedshistorie«. Men filmhistorisk er begge Produkterne af Interesse, fordi de viser, hvordan det rutinerede kommercielle Produkt med gode Chancer paa Verdensmarkedet saa ud i 1912, og teaterhistorisk er de interessante, fordi de viser os en Række kendte Teaterskuespillere – ganske vist ikke i Toppræstationer, men dog i Præstationer, der viser os Sider af deres Personligheder.

Erik Ulrichsen.

Januar 1956.

Den sorte Kansler

Drama i 3 Akter

I Hovedrollen
Valdemar Psilander

Personerne:

Den sorte Kansler..... **Thorkild Roose**
Grev Rockowitz, hans Adjudant **Poul Reumert**
Prinsesse Irene..... **Ebba Thomsen**
Løjtnant Pawlow, hendes Elskede
Valdemar Psilander
Løjtnant Goblewsky, hans Ven
Robert Dinesen
Feodora, Prinsessens Hofdame
Jenny Roelsgaard
En Bissekræmmer ..... **Christian Schröder**

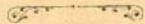

Naar det sjældne Tilfælde indtræffer, at en Filmsoptagelse efter en halv Snes Aars Forløb genoptages, kan man være sikker paa, at denne Film er i Besiddelse af ualmindelige Egenskaber. Det gælder ogsaa »Den sorte Kansler«, en af de første Kunstfilm fra *Nordisk Films Co.*

Ved sin Fremkomst gjorde denne ualmindelig smukke Optagelse stor Lykke, spillet som den blev i pragtfulde Omgivelser og af en Kunstnerstab, hvis enkelte Medlemmer senere har gjort deres Navne kendte paa vore største Scener. Den mest kendte af dem alle, den verdensberømte Filmskuespiller *Valdemar Psilander*, er ikke mere; men her i »Den sorte Kansler« har han en af sine mest charmerende Roller, den elegante og smukke unge Løjtnant *Pawlow*, der vinder en Prinsesses Kærlighed og, efter et lumsk Snigløb mod hans Lykke, triumferer over Skurkene og hjemfører sin Brud.

Nu som for ti Aar siden vil »Den sorte Kansler« øve sin Virkning. Handlingen er dramatisk spændende, Billederne smukke, og Spillet ypperligt.

Afdelingerne

Den sorte Kansler.

Løjtnant Pawlow og Prinsesse Irene.

En Brevveksling mellem Fyrstinde Zoba og Rigskansleren.

Hos Landsbypræsten.

Hemmeligt Bryllup.

»Alle, der har overværet dette Bryllup, maa bringes til Tavshed.«

Løjtnant Pawlow og Grev Rockowitz.

»Han lever!«

Paa Groblewskys Gods.

Prinsessen holdes fængslet paa Rockowitzs Gods.

»Deres kgl. Højhed, saasnart De underskriver Ægteskabskontrakten, er De fri!«

Bissekræmmeren.

Et Budskab til Prinsessen.

»Bank 3 Gange til Svar.«

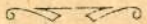
Prinsessen befries.

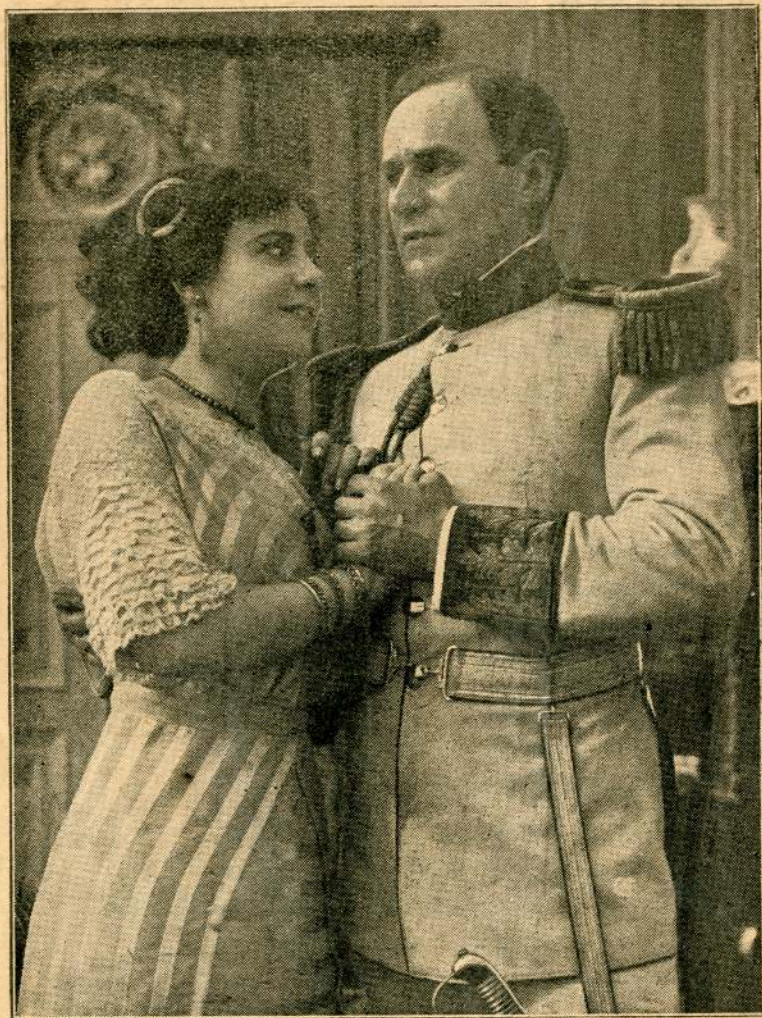
En Kamp paa Liv og Død.

Prinsessens og hendes Brudgoms store Indtog i Byen.

Grev Rockowitz har tabt Spillet.

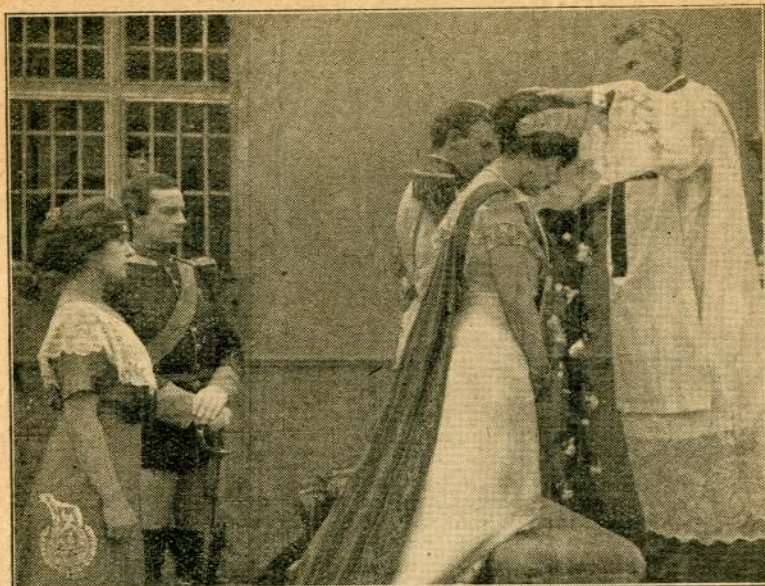
Den sorte Kanslers Død.

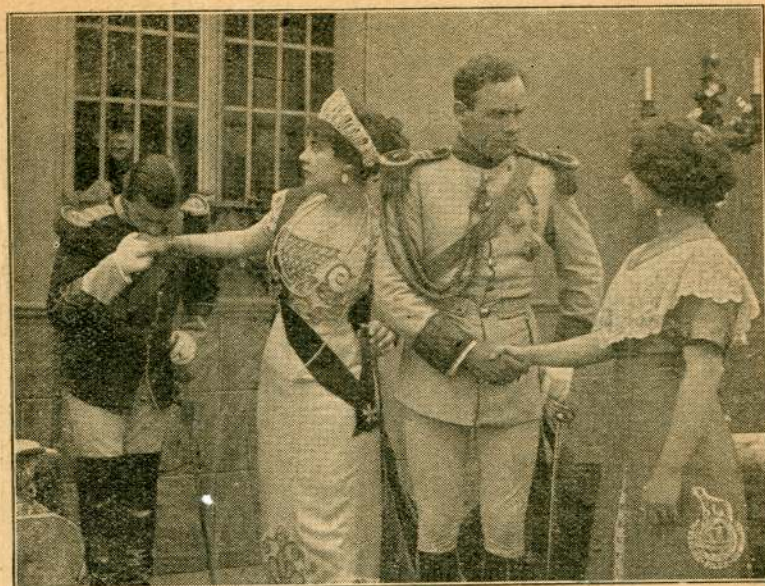
Den sorte Kansler.

Rigskansleren *von Rallenstein*, ogsaa kaldet »Den sorte Kansler«, terroriserer Landet som en Svøbe. Ogsaa den skønne Prinsesse *Irenes* Fremtid vil han være enebestemmende om. Han har lovet hende bort til Prins *Deima* af Kongeriget Gyda, uden at ane, at Prinsessen forlængst har skænket sit Hjerte til den flotte Løjtnant *Pawlow*. Det kommer derfor som et Lyn fra en klar Himmel, da de to Unge erfarer Kanslerens Bestemmelse, og en Aften midt under det store Hofbal lader de en ung, katolsk Præst vie dem i Slotskapellet, i Overværelse af Prinsessens Hofdame, Komtesse *Feodora* og dennes Elskede, Løjtnant *Groblewsky*.

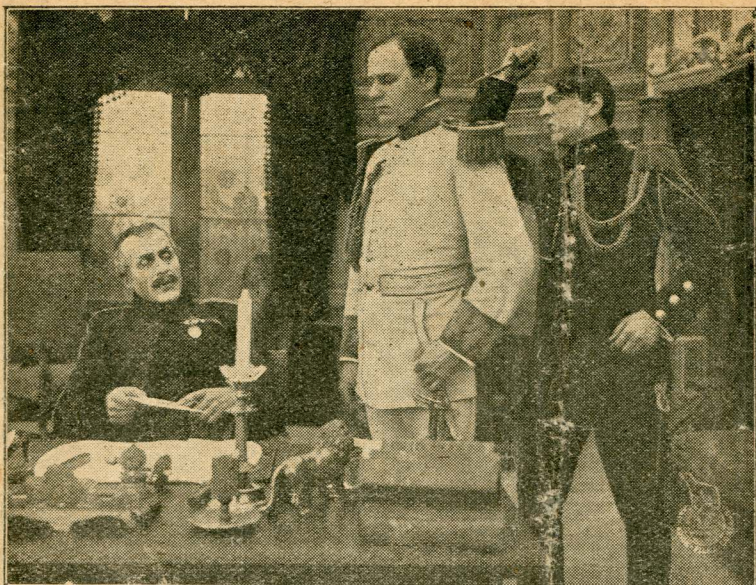
Uheldigvis har Kanslerens højre Haand, Grev *Rockowitz* opdaget, hvad der er i Gære. Han allарmerer Kansleren, men for sent, Vielsen er sket. Ude af sig selv af Raseri herover befaler Kansleren *Rockowitz* at sørge for, at alle, der har erfaret noget om Vielsen, bliver bragt til Tavshed. *Rockowitz* gaar straks angrebsvis til Værks. I selve Balsalen møder han Brudgommen, og gør ham her bekendt med Kanslerens Ordre. Med Revolveren for Brystet tvinger han Løjtnant *Pawlow* til at tømme en lille Flaske Gift, og i den sikre Tro, at Løjtnanten er død, iler han til Kansleren, for at bringe ham Meddelelse derom.

Løjtnanten er imidlertid ikke død. I al Stilhed bringer hans Ven, Løjtnant *Goblewsky*, ham ud paa sit Gods, og

her er det Meningen, at ogsaa Prinsessen og Komtesse *Feodora* skal bringes hen, men ved en snild Manøvre faar Grev *Rockowitz* maget det saa, at han faar Damerne anbragt paa sit Gods, hvor han, efter Kanslerens Ordre, betyder Prinsessen, at hun maa blive, til hun underskriver Ægteskabskontrakten med Prins *Deima*.

Imidlertid har Løjtnant *Goblewsky* gennem en omstrefjende Bissekræmmer faaet at vide, hvor Damerne opholder sig, og under utrolige Anstrengelser lykkes det ham og Bissekræmmeren at trænge ind i Grev *Rockowitz*' Slot og befri Damerne. I sidste Øjeblik kommer Løjtnant *Pawlow* dem til Hjælp, og mod disse forenede Kræfter kan Greven ikke staa sig. Han maa give tabt, og harmdirrende ser han

de to Løjtnanter bortføre Damerne lige for Næsen af sig. Af Ærgrelse over de fejlslagne Spekulationer flygter han ud af Landet, men forinden sender han Kansleren et Brev, hvori han meddeler ham det triste Resultat.

Samtidig med, at Kansleren modtager dette Brev fra Grev Rockowitz, holder Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow som Brud og Brudgom deres Indtog i Byen; og dette i Forbindelse med Brevet, gør saa mægtigt et Indtryk paa Kansleren, at hans aargamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv.

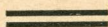
22 November 1912.
Yng. G. Blokhilde

DEN SORTE KANSLER

Folkekomedie i 50 Afdelinger

af

Chr. Schrøder.

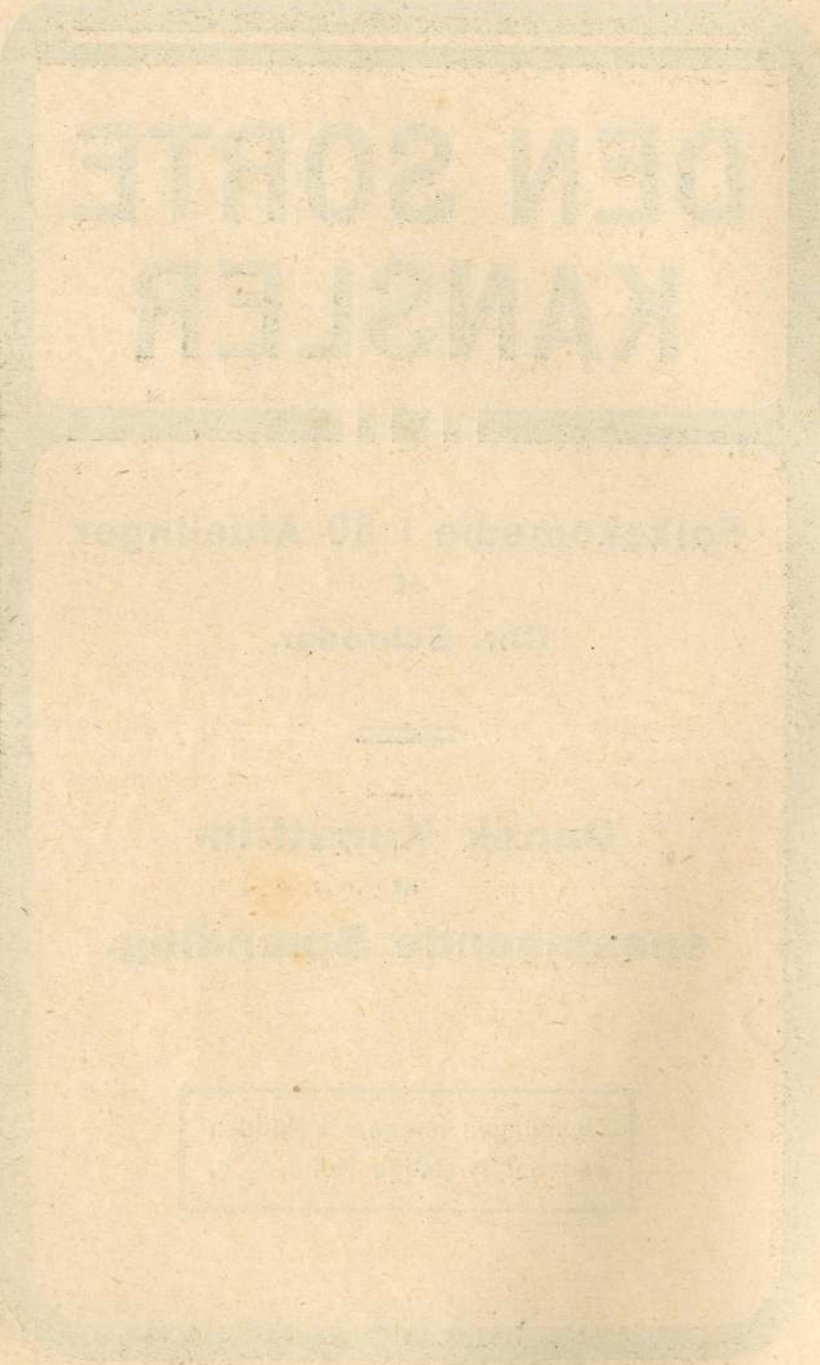

Dansk Kunstfilm

af

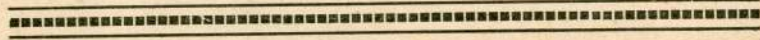
enestaaende Spænding.

Handlingen foregaar i Nutiden
ved det fyrstelige Hof i * * *.

Hovedpersonerne:

- Rigskansler von Rallenstein . Thorkild Roose
- Prinsesse Irene . . . . . Ebba Thomsen
- Løjtnant Pawlow . . . . . V. Psilander
- Comtesse Feodora, Prinsessens Hofdame Jenny Roelsgaard
- Løjtnant Groblewsky, Comtessens Forlovede . R. Dinesen
- Grev Rockowitz, Kanslerens Adjutant . Poul Reumert
- Storfyrst Zoba . . . . . Fr. Jacobsen

Afdelingerne:

1. Prinsessen og hendes Elskede.
2. Den sorte Kansler.
3. Et Frierbrev.
4. Jeg elsker en anden!
5. Kansleren paa Lur.
6. En Opdagelse.
7. Løjtnantens Mission.
8. Hos Fyrsten.
9. En ubehagelig Overraskelse.
10. Træd af!
11. To Venner.
12. En fortvivlet Beslutning.
13. Hos Præsten.
14. Under Hofballet.
15. Hemmelig Vielse.
16. Frygtelige Vidner.
17. Et Møde.
18. Kanslerens Beslutning.
19. Greven arbejder.
20. Gift eller Revolver?
21. Sjælekvaler.
22. Paa Balkonen.

23. Venner træder til.
24. To Skuffede.
25. Hvor er min Elskede?
26. Et Fristed.
27. En forstyrret Bortførelse.
28. Ved List.
29. I Rockowitz's Vold.
30. Haarde Betingelser.
31. En utaalmodig Elsker.
32. Paa Sporet.
33. Grevens Fjende.
34. Fælles Sympathi.
35. Kvindelist.
36. Vennerne er her.
37. Over Slotsgraven.
38. Den hemmelige Gang.
39. I Fjendens Kløer.
40. Hvor er De?
41. Et lykkeligt Tilfælde.
42. Nær Friheden.
43. Greven allarmes.
44. Hjælpen er nær.
45. Flugten.
46. Slaget er tabt.
47. Grevens Afskedshilsen.
48. Indtoget.
49. To Lykkelige.
50. Kanslerens Død.

Den sorte Kansler.

Hvem der var Rigets Hersker? Hvem der førte Scepteret og med myndig Haand og klar Hjerne ledede Statens inden- og udenrigske Politik?

Ikke den, der beklædte Tronen og bar Kronens gyldne Ring om sin Pande — nej, den sande Hersker i Landet var: Rigskansleren von Rallenstein, kendt — og frygtet — under Navnet „den sorte Kansler“.

Han var en Tyran. Med ubøjelig Strenghed kørte han Folket i stramme Tøjler, og enhver, der stampede mod Braadden, maatte vaande sig under hans Svøbe.

Ikke mindst Hoffet var det lykkedes ham at bringe ind under sin Jernvilje. Selv for Medlemmerne af det fyrstelige Hus gjaldt den sorte Kanslers Ønske som den højeste Lov.

Den skønneste af alle Hoffets Damer var Prinsesse Irene; ogsaa for hendes fremtidige Ve og Vel kræver Rigskansleren at raade. Hans Planer gaar ud paa, at hun — af storpolitiske Grunde — skal formæles med Prins Deima af Kongeriget Gyda, — — den mægtige Statsmand aner jo intet om, at Prinsessen forlængst har tabt sit Hjerte, ikke til en Prins, men til den kække Løjtnant Pawlow.

Den Dag kommer, da Løjtnanten og hans fyrstelige Elskede modtager den frygtelige Efterretning om, hvilket Fornuft-

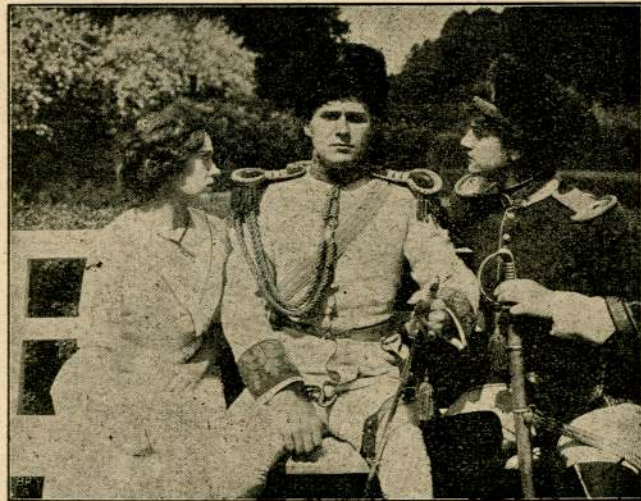

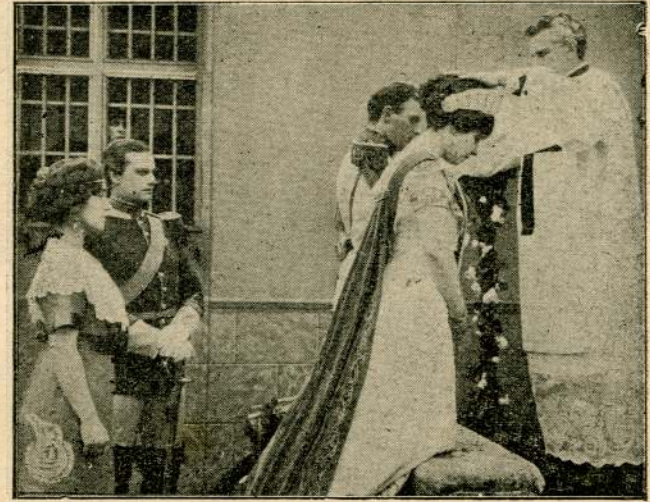
Prinsessen og hendes Forlovede.

parti, Kansleren har bestemt Prinsessen for. I første Nu virker Budskabet ganske lammende paa dem begge, men snart samler de al deres Energi og fatter en dristig Beslutning.

Der er Hofbal paa Slottet. Midt under denne straalende

Mellem gode Venner.

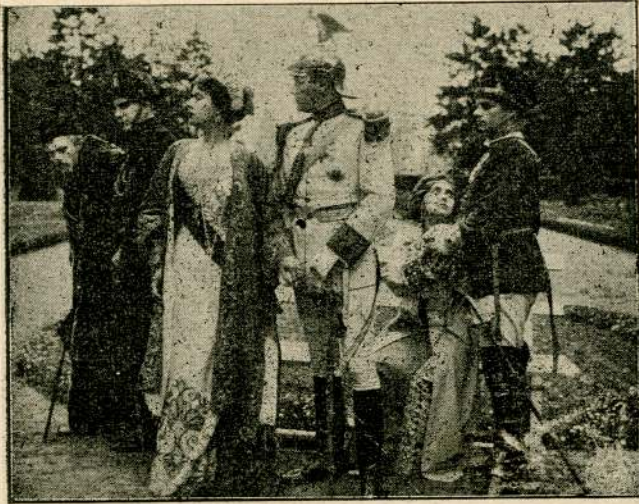

Den hemmelige Vielse.

Fest lader det unge Par en Præst hente til Slotskapellet, hvor han saa vier dem i Overværelse af to Vidner: Prinsessens Hofdame og fortrolige Veninde, Comtesse Feodora, og dennes Forlovede, Løjtnant Groblewsky.

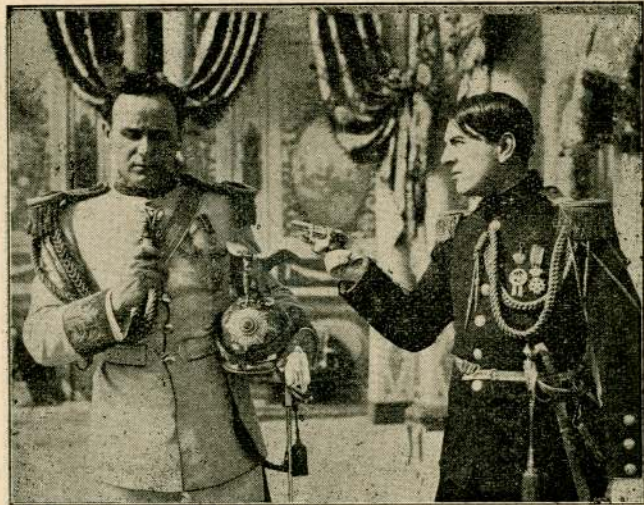
En vigtig Efterretning.

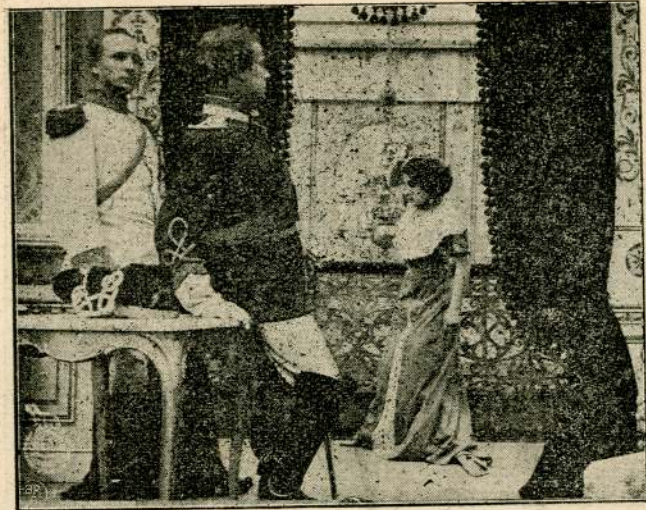
I Slotsparken.

Uheldigvis har Kanslerens højre Haand, Grev Rockowitz, opdaget, hvad der er i Gære. Man allarmerer Kansleren, men for sent — Vielsen *er* fuldbyrdet.

Ude af sig selv af Raseri herover befaler Kansleren, at

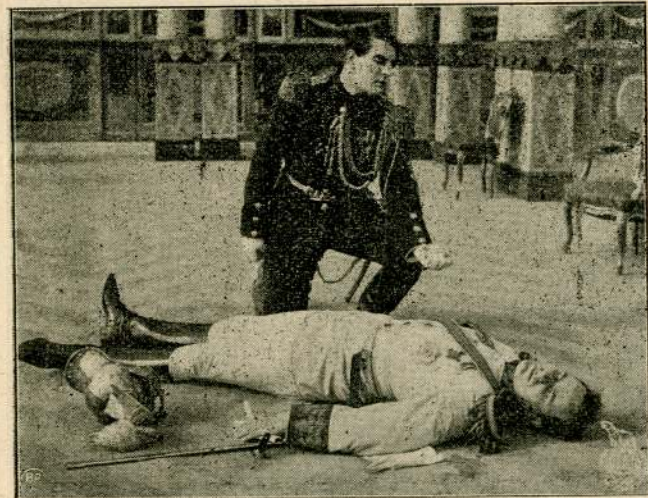
Gift eller Revolver.

Paa Balkonen.

der skal sørges for, at alle og enhver, der har erfaret noget om Vielsen, bliver bragt til Tavshed.

Den samvittighedsløse Greve gaar straks angrebsvis til Værks.

Giftens Virkning.

I Grevens Vold.

I selve Balsalen møder han den lykkelige Brudgom, og han gør straks denne bekendt med Kanslerens Ordre. Med Revolveren for Brystet tvinger han Løjtnant Pawlow til at tømme Gifflasken.

Hjælpen er nær.

Der lægges Planer.

I den sikre Tro, at Løjtnanten er død, iler Grev Rockowitz derefter til Kansleren for at bringe ham Meddelelse om, at hans Hverv er endt og kronet med Held.

Løjtnant Pawlow er imidlertid *ikke* død.

Flugten.

Giften har kun i Øjeblikket virket bedøvende paa hans kraftige Konstitution — men Livet har han beholdt.

I al Stilhed bringer Pawlows Ven, Grev Groblewsky, ham ud paa sit Gods, og her er det Meningen, at ogsaa Prinsessen og Comtesse Feodora skal bringes hen.

Ved en snild Manøvre krydser Grev Rockowitz imidlertid denne Plan. Han faar det maget saaledes, at han faar Damerne ført til *sit* Slot, hvor han — efter Kanslerens Ordre — betyder Prinsessen, at hun maa blive, indtil hun underskriver Ægteskabs-Kontrakten med Prins Deima.

En Stund ser det ud, som om alt er tabt for det unge Par og dets Venner. Men omsider har Løjtnant Groblewsky gennem en Bissekræmmer faaet at vide, hvor Damerne opholder sig, og under utrolige Anstrengelser lykkes det ham og Bissekræmmeren at trænge ind i det grevelige Slot og befri Damerne. *De trænger ned til Naboens, og kommer over,*

I sidste Øjeblik kommer ogsaa Løjtnant Pawlow dem til Hjælp, og imod disse forenede Kræfter kan Greven ikke staa sig: han maa give tabt, og harmdirrende ser han de to Officerer bortføre Damerne!

Af Ærgrelse over sine fejlslagne Spekulationer flygter Grev Rockowitz ud af Landet, men forinden sender han Kansleren et Brev, hvori han meddeler ham det triste Resultat.

Samtidig med, at Kansleren modtager denne Efterretning fra Greven, holder Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow — som Brud og Brudgom — deres Indtog i Byen, og dette i Forbindelse med Brevet gør et saa dybt Indtryk paa Kansleren, at hans aargamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv. *Han styrter baglæns over mod sit Skrivebord og hans Liv er end.*

*
og Bissekræmmeren sin Greven en paa Gorden midten Grand sigill
Gang. Gennem denne smiger de sig, bevæbnet med Revolver
og med Elektriske Laumyløgger, hen til Slotet hvor de binder
hummelige Rørte og Løve. Paa denne Maade befræde de
2 indenparrede Damer.

NORDISK FILMS Co., LTD.,

25 GECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.G.

Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

The Black Chancellor.

— A DRAMA OF DIPLOMACY VANQUISHED BY LOVE. —

RELEASED AUGUST 31st.

LENGTH 2968 FT.

Code Word : "CHANCELLOR."

The Black Chancellor.

A DRAMA OF DIPLOMACY VANQUISHED BY LOVE.

THE BLACK CHANCELLOR" is one of those dominating personalities of the State who bend every individual and event to their own wills in order to further their diplomatic schemes. The Black Chancellor will brook no opposition to his purpose, and when he finds that the destinies of his State demand a sacrifice in a marriage of convenience, such a thing as sentiment has no part. But to sacrifice the Princess for whom he acts as Chancellor needs something more than the signing of a document agreeing to the acceptance as her consort of the nephew of Prince Zoba of a neighbouring royal house. Princess Irene has plans of her own, and declines to be sold as a sort of chattel in diplomatic interests. She has given her heart

to Lieut. Pawlow, who frequently visits her at the Palace in secret, and when the Chancellor broaches the union with the scion of another royal house, she scornfully refuses, much to the Chancellor's chagrin. By a ruse the Chancellor discovers who it is with whom the princess is in love, and after issuing instructions to Count Rockowitz, his aide-de-camp, he sends for Lieut. Pawlow, and while giving him orders with respect to a despatch, signals Rockowitz to plunge a dagger in his back. Luckily Lieut. Pawlow turns in time to avert the blow, and with a look of withering contempt upon the two conspirators, leaves to deliver his despatch. It is typical of the Chancellor's irony that this should be an assurance to Prince Zoba that the marriage between his nephew and Princess Irene shall eventually take place, and the Prince when he reads it does not realise the heart-stab it gives Lieut. Pawlow when, in elation at the news, he communicates it to him. He returns to his duties in a saddened mood, not knowing that during his absence the Princess has prepared a plan by which to outwit the Chancellor, nothing else than a secret marriage with himself. She wins over to her side an official qualified to perform the rite, and enjoins the co-operation of Mdlle. Teodora, her lady-in-waiting, and the latter's fiance, Groblewsky, a brother lieutenant of Pawlow's. The last named is informed of the arrangement, which in order to allay any

suspicion is timed to be performed during a State ball. The Princess suddenly reels during the ball, and making an excuse of faintness, hurries into the grounds under the escort of her fiance. Groblewsky unostentatiously follows, together with Teodora, the lady-in-waiting, but Rockowitz, who has just been snubbed by the maid of honour, has his suspicions aroused, and tracks them. He sees the quartette enter a private chapel of the palace, and then rushes off to inform his master, the Black Chancellor, of events. Furious with passion, the Chancellor proceeds as fast as his crippled leg will permit him to the spot indicated, but peering through the windows finds he is too late, the ceremony is over. The Chancellor does not betray his knowledge of the affair when he encounters the Princess later in the grounds, but as soon as he returns to his apartments he informs Rockowitz, with a meaning look, that everybody who witnessed the marriage must be silenced, and Rockowitz accepts the commission. He intercepts the Lieutenant in the hall of the Palace alone, and at the point of the pistol commands him to drink from a phial of poison. The scene fortunately is observed from a balcony by Teodora, and Groblewsky and a companion, as soon as Rockowitz has gone, make all speed to remove Lieut. Pawlow to an eminent physician, under

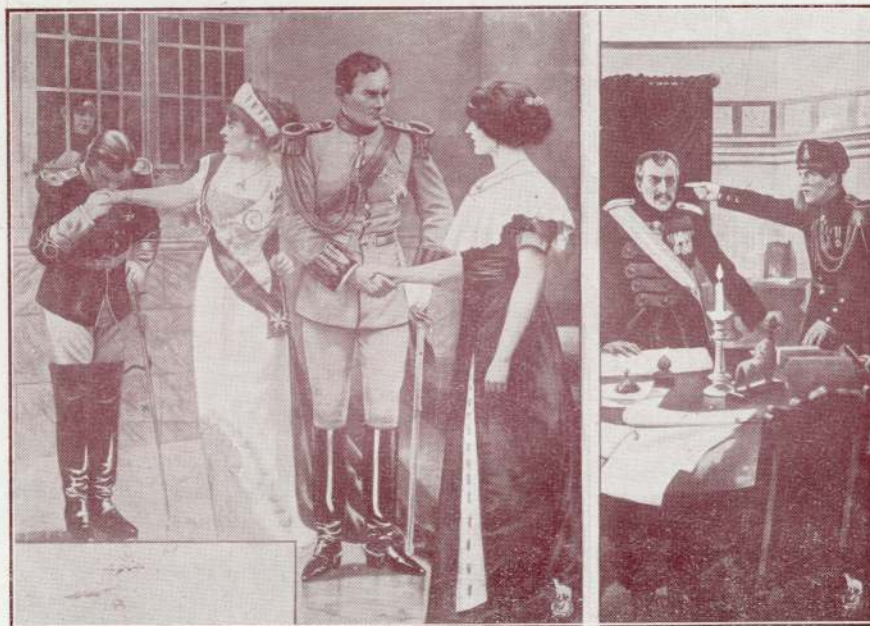

whose experienced administrations the effects of the poison are counteracted, although leaving the victim in a state of prostration. Groblewsky is warned to beware of the Chancellor by the Princess who enquires of the whereabouts of her husband, and Groblewsky, in reply, informs her that her husband is safe, and will be secretly removed to his (Groblewsky's) private house that same night. The Chancellor is aware that this note has reached the Princess, but is ignorant of the contents, and he makes an abortive effort to secure it, only to bring down upon himself the righteous indignation of his mistress. Rockowitz, however, is still determined to get rid of Lieut. Pawlow, and manages to ascertain where he has been located, but before acting to fulfil the orders of his callous master, receives counter instructions to remove the Princess to his own castle, and to keep her there till subdued. This arrangement gives him the more satisfaction, because it will mean that he can get Teodora, with whom he is in love, into his clutches, and he proceeds to put his plans into operation without delay. The Princess's coachman is drugged, and one of Rockowitz's minions takes his place, so that when the Princess goes for her daily drive she is conveyed, despite her appeals and commands, to Rockowitz's castle, whither the owner has preceded her. Groblewsky having seen to Lieut. Pawlow's safety, sets out to meet his fiancee, but finding the drugged coachman of the Princess

divines that Teodora and her mistress have been made the victims of some foul play. Inquiries lead him on the right track, and he obtains the help of a pedlar, who has been consulted by Rockowitz, in an attempt to effect a rescue. By bribery the pedlar tells of a secret means of entrance to the castle, and after swimming a moat, Groblewsky and himself manage through underground corridors to reach the apartment in which the Princess is incarcerated under guard. The guard is overpowered, and the Princess and Teodora—who has had to submit to the unhallowed persecutions of Rockowitz—are rescued. Before they can finally get clear, however, Rockowitz and his servants make a determined fight to prevent their departure, but Groblewsky effectually covers the retreat of the others, whom Lieut Pawlow has now joined, till they get safely away. Rockowitz, finding the game is up, sends a message to the Black Chancellor informing him of the escape of the Princess, that he is fleeing the country, and advising, with a touch of sarcasm, "the world's greatest diplomatist" to commit suicide. The Black Chancellor is closeted with Prince Zoba when the message arrives, and the passion to which he is driven by it brings on an apoplectic seizure, and with a choking cry he falls prone across the table, his career, which has brought tragedy into many lives, ending tragically. Meantime the Princess and her Consort, Lieut. Pawlow, enjoy a triumphant reception at the hands of the subjects of the State as they pass through the city in a brilliant cavalcade, a happy prospect opening to them now that their great enemy, the Black Chancellor, although they as yet are unaware of it, has gone to render up an account of his stewardship to a higher tribunal than that he has erstwhile served.

LENGTH	2968 FEET
RELEASE DATE	AUGUST 31st.
CODE	CHANCELLOR.

**This Film has been passed by the British Board of Film Censors
for Universal Exhibition.**

12-Sheet Poster.

6-Sheet Poster.

NORDISK

... THE ...

BLACK CHANCELLOR

Released July 20th.

Length 3,000 ft.

Reading from Left to Right: The Black Chancellor, Rockowitz (his Aide-de-Camp), Princess Irene, Lieut. Pawlow, Mlle. Teodora, Groblewsky.

NORDISK FILMS CO.,

25, CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

'Phone—City 172

'Grams—"Norfilcom, London."

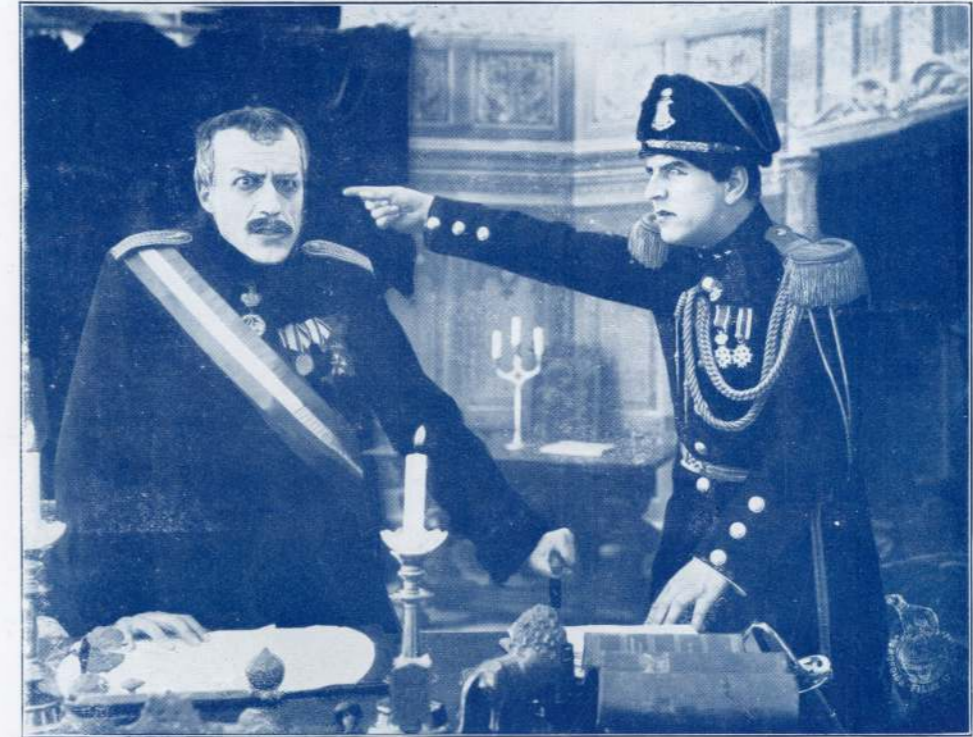
THE BLACK CHANCELLOR.

Rallenstein, the Black Chancellor, was a despot who tyrannised the people from the noble to the humblest peasant, and who even made the life of the beautiful Princess Irene a burden to her. Princess Irene was ruler of her people in name only, owing to the machinations and evil designs of Rallenstein. One day Princess Irene was receiving her lover, Lieutenant Pawlow, in the way known only to lovers, when she heard Rallenstein, the Black Chancellor, approaching. Quick as thought, she hid her *fiancé* behind some curtains, and the Black Chancellor entered with a letter he had received from a Prince Zoba, suggesting a match between the latter's son and Princess Irene. Such an alliance it was the great desire of Rallenstein to bring about, and when Princess Irene told him there was someone else she loved, his evil mind at once set to work to devise a plan whereby he might force the marriage. After his exit, he suspiciously listened outside the door, and

heard the protestations of affection between Irene and Pawlow, and, re-entering, discovered the presence of the lieutenant, unknown to either of the lovers. By way of revenge, he conceived the idea of forwarding a favourable answer to Prince Zoba by Pawlow himself. He dispatched Rockowitz, a man as black as himself, and also his aide-de-camp, to fetch Pawlow. While the latter was engaged in conversation with Rallenstein, Rockowitz was on the point of stabbing him in the back; but Pawlow was too quick for him. Irene, in the meantime, had noticed the trend of affairs, and, to outwit the Chancellor, she arranged with a clergyman to be ready to marry her to Pawlow during the progress of a Court ball. Secretly she slipped away from the ballroom, attended only by Lieutenant Groblewsky and Mlle. Theodore, two trusted friends, as witnesses. Rockowitz noticed their movements, and tracked them to the church. Hastening back to the Black Chancellor, he apprised him of what was taking place, and together they returned to the scene. But, too late! The marriage had been carried through. Back in his room, the Black Chancellor decided that all witnesses to the marriage must be silenced. Fearful of being overheard, he wrote the instructions on paper, showed them to his aide-de-camp, afterwards burning the paper. Immediately Rockowitz started to carry out the vile plot. Hidden, he awaited Lieutenant Pawlow in the hall of the castle, and, suddenly confronting him, he gave him a bottle of poison, which he com-

pelled him to drink at the point of a revolver. Pawlow, poisoned, dropped to the floor, and Rockowitz gloated over his foul deed. But the action had been seen by Mlle. Teodora, and she informed her lover, Groblewsky. The latter, with aid, removed Pawlow to a doctor's, and restoration brought the lieutenant back to consciousness. Meanwhile, Rockowitz had informed his master of the success of his design, but they were not prepared to find the body missing. Groblewsky informed Irene that he was conveying her husband to his country residence that evening, and asked her to come as soon as possible. Once again, Rockowitz, with the eyes of a hawk, was able to trace Pawlow, and through a pair of binoculars he watched him being carried into the country mansion. He sent a messenger post haste to Rallenstein for instructions, and was told off to entrap Irene into his residence, where she must be kept until her spirit was broken. Rockowitz then made friends with Irene's coachman, and drugged him. Quickly donning the latter's uniform, he took the place of the coachman, and his disguise completely deceived Irene. She entered her coach ostensibly to join her husband, but was entrapped in Rockowitz's castle, together with Mlle. Teodora. Groblewsky found the drugged coachman, and scented danger. By questioning and manœuvring, he obtained news of what had happened. In an inn he met an old pedlar, who had seen Irene being driven into the aide-de-camp's residence. He enlisted his aid, and was able by this means to give Irene warning

that an attempt would be made that night to rescue her. Donning a disguise and arming himself, Groblewsky set out with the pedlar, on rescue bent. First a moat had to be swum, and then entrance to Rockowitz's castle was effected by means of a subterranean passage. Along this they had to crawl, revolvers between their teeth, and electric torches in their hands to light up the inky blackness. At last they reached a door at the top of a flight of steps. Cautiously they opened it, and the pedlar at once commenced to search for a secret spring, which caused a portion of the wall to slide back. Through this they went into the castle, and, locating Irene's room, held up the servant on guard with their revolvers. It did not take them long to find Mlle. Teodora's place of hiding, but in the meantime Rockowitz had been warned, and, arming himself and his servants, he was soon in pursuit of the rescuers and rescued. Groblewsky and the pedlar gallantly defended the ladies in their flight, till they emerged to find Pawlow and a cab awaiting them outside. A running fire and exchange of shots was kept up, but the escape was made good. Rockowitz, beaten, wrote Rallenstein that he was going to leave the country. Rallenstein, hearing that his plans were beaten to the wide, and learning that he was deserted by his cowardly conspirator, was overcome, and sank back on his table, dead. Soon after, Princess Irene and Lieutenant Pawlow, her bridegroom, were given a right royal reception from their loving subjects when they entered the town in full state.

THE
BLACK CHANCELLOR

IS ONE OF THE FINEST FILMS
WE HAVE EVER PRODUCED.

Revealing as it does the tyranny exercised by the Chancellor, it unfolds a most thrilling and exciting story which is perfectly comprehensible from start to finish. Not a dull moment in it.

MAGNIFICENT STAGING, SPLENDID ACTING, SUPERB QUALITY.

A CHILD OF GENIUS.

RELEASED AUGUST 10th.

LENGTH 705 ft.

This is a bright little comic that will raise many a laugh.

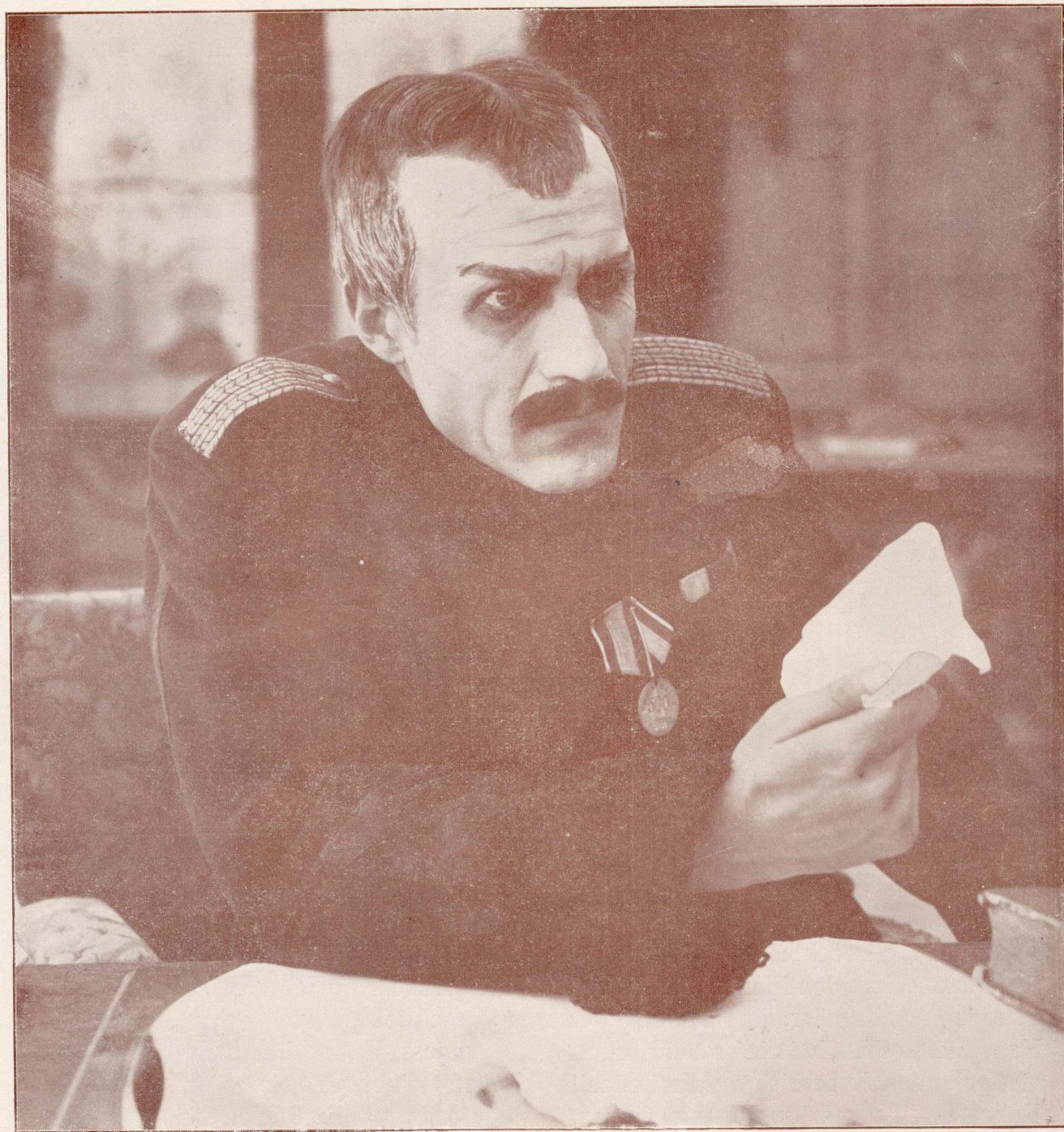
Poor little Tommy, the infant prodigy, weighing somewhere about sixteen stone, tires of amusing audiences by performing on his violin. Though all the girls pamper and pet him, he cares only for one. Attired in the stage-manager's fur-lined coat and silk hat, he elopes with his amorita, but does not get farther than the police station, as cabby wants his fare, and Tommy has forgotten to provide himself with the "needful." Tommy and his charmer have a rough time when his father arrives to square matters.

Announcement Slides for these films can be obtained from the Tyler Apparatus Co., II, Charing Cross Road, or direct from us.

Der schwarze Kanzler

BERLIN SW 48
Telegr.-Adr.: Nordfilm

Nordische Films Co., G. m. b. H.

Friedrichstraße 13
Tel.: Amt Mpl., 10191

Der schwarze Kanzler

Fürst von Rallenstein führt mit fester Hand im ganzen Lande ein strenges Regiment. Auch das Schicksal der Prinzessin Irene will er in seiner Gewalt haben. Er hat ihre Hand dem Prinz Deima zugesagt, ohne sich darüber zu bekümmern, daß die Prinzessin schon längst dem jungen schneidigen Leutnant Pawlow ihr Herz geschenkt hat. Die Entscheidung des Kanzlers trifft die beiden jungen Leute wie ein Donner Schlag. Sie wissen aber einen Ausweg zu finden, und während eines Hofballes lassen sie sich in der Schloßkapelle von einem jungen Priester trauen, in Gegenwart der Hofdame der Prinzessin, der Komtesse Feodora und deren Geliebten, Leutnant Groblewsky. Graf Rockowitz, die rechte Hand des Fürsten Rallenstein, hat den Plan entdeckt und alarmiert den Kanzler; als sie aber in der Kapelle eintreffen, hat die Trauung schon stattgefunden. Außersich vor Wut befiehlt Rallenstein Rockowitz, Sorge zu tragen, daß alle, die der Trauung beigewohnt haben, zum Schweigen gebracht werden.

Rockowitz ergreift sofort die Offensive. Im Ballsaale findet er den Bräutigam und zeigt ihm den Befehl des Fürsten. Er zwingt Leutnant Pawlow zu entsagen, und in der festen Überzeugung, daß keine Hindernisse der Verbindung der Prinzessin mit dem Prinzen Deima mehr bestehen, eilt er zu Rallenstein, um ihm die Nachricht zu bringen. Leutnant Pawlow wird in aller Stille von seinem Freund Leutnant Groblewsky nach seinem Gut gebracht, wohin er auch die Prinzessin und ihre Hofdame führen lassen will. Durch ein schlaues Manöver gelingt es aber Rockowitz, die Damen nach seinem eigenen Landsitz zu bringen, und dort bedeutet er der Prinzessin, daß sie so lange bei ihm bleiben wird, bis sie den Heiratskontrakt mit Prinz Deima unterschrieben hat

Indessen hat Leutnant Goblewsky durch einen Hausierer in Erfahrung gebracht, wo die Damen sich aufhalten, und nach großen Mühseligkeiten gelingt es ihm, mit Hilfe des Hausierers in das

.....

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

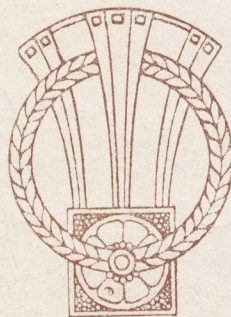

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

.....

Schloß zu gelangen, um die Damen zu befreien. Im letzten Augenblick kommt auch Leutnant Pawlow herbei, und gegen diese vereinigten Kräfte kann Rockowitz nichts ausrichten. Er gibt seine Sache verloren, und ergrimmt muß er sich es gefallen lassen, daß die beiden Offiziere die Damen vor seinen Augen entführen. Aus Aerger über die verfehltete Spekulation verläßt er das Land

und teilt dem Fürsten den traurigen Ausgang der Sache mit. Zur selben Zeit, als Fürst Rallenstein diesen Brief von Graf Rockowitz erhält, halten Prinzessin Irene und Leutnant Pawlow als Neuvermählte ihren Einzug in die Stadt, und diese Begebenheit sowie auch der Brief von Rockowitz machen auf den Fürsten einen so gewaltigen Eindruck, daß ein Herzschlag seinem Leben ein Ende bereitet.

Erscheinungstag: 20. Juli 1912

Preis: Mk. 1100.—

DEN SORTE KANSLER.

Rigskansleren von Rallenstein, ogsaa kaldet "Den sorte Kansler", terroriserer Landet som en Svøbe. Ogsaa den skønne Prinsesse Irene's Fremtid vil han være enebestemmende om. Han har lovet hende bort til Prins Deima af Kongeriget Gyda, uden at ane, at Prinsessen forlængst har skænket sit Hjerte til den flotte Løjtnant Pawlow. Det kommer derfor som et Lyn fra klar Himmel, da de to Unge erfarer Kanslerens Bestemmelse, og en Aften midt under det store Hofbal lader de en ung katolsk Præst vie dem i Slotskapellet, i Overværelse af Prinsessens Hofdame, Komtesse Feodora og dennes Elskede, Løjtnant Groblewsky.

Uheldigvis har Kanslerens højre Haand, Grev Rockowitz opdaget hvad der er i Gære. Han allarmerer Kansleren, men for sent, Vielsen er sket. Ude af sig selv af Raseri herover befaler Kansleren Rockowitz at sørge for, at alle, der har erfaret noget om Vielsen, bliver bragt til Tavshed. Rockowitz gaar straks angrebsvis til Værks. I selve Balsalen møder han Brudgommen, og gør ham her bekendt med Kanslerens Ordre. Med Revolveren for Brystet tvinger han Løjtnant Pawlow til at tømme en lille Flaske Gift, og i den sikre Tro at Løjtnanten er død iler han til Kansleren, for at bringe ham Meddelelse derom.

Løjtnanten er imidlertid ikke død. I al Stilhed bringer hans Ven, Løjtnant Groblewsky, ham ud paa sit Gods, og her er det Meningen, at ogsaa Prinsessen og Komtesse Feodora skal bringes hen, men ved en snild Manøvre faar Grev Rockowitz maget det saa, at han faar Damerne anbragt paa sit Gods, hvor han, efter Kanslerens Ordre, betyder Prinsessen, at hun maa blive, til hun underskriver Ægteskabskontrakten med Prins Deima.

Imidlertid har Løjtnant Groblewsky gennem en omstøffende Bissekræmmer faaet at vide, hvor Damerne opholder sig, og under utrolige Anstrængelser lykkes det ham og Bissekræmmeren at trænge

A/s **NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

DEN SORTS KANALER.

ind i Grev Rockowitz' Slot og befri Damerne. I sidste Øjeblik kommer Løjtnant Pawlow dem til Hjælp, og mod disse forenede Kræfter kan Greven ikke staa sig. Han maa give tabt, og harmedirrende ser han de to Løjtnanter bortføre Damerne lige for Næsen af ham. Af Ærgrelse over de fejlslagne Spekulationer flygter han ud af Landet, men forinden sender han Kansleren et Brev, hvori han meddeler ham det triste Resultat.

Samtidig med at Kansleren modtager dette Brev fra Grev Rockowitz, holder Prinsesse Irene og Løjtnant Pawlow som Brud og Brudgom deres Indtog i Byen; og dette i Forbindelse med Brevet, gør saa mægtigt et Indtryk paa Kansleren, at hans aargamle Hjertesygdom bryder ud med fornyet Kraft og gør Ende paa hans Liv.

- - - - o o 0 0 o o - - - -

1/2
NORDISK
FILMS-KOMPAQNI

VAL. JONK. MOSKOW
KOBLENHAGEN
LONDON GENOVA

FRIEDRICHSTRAASSE 19

A/S NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN

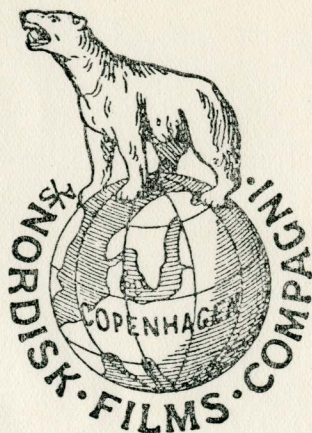
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Der schwarze Kanzler.

Fürst von Rallenstein führt mit fester Hand im ganzen Lande ein strenges Regiment. Auch das Schicksal der Prinzessin Irene will er in seine Gewalt haben. Er hat ihre Hand dem Prinz Delma zugesagt, ohne sich darüber zu bekümmern, dass die Prinzessin schon längst dem jungen, schneidigen Leutnant Pawlow ihr Herz geschenkt hat. Die Entscheidung des Kanzlers trifft die beiden jungen Leute wie ein Donnerschlag. Sie wissen aber einen Ausweg zu finden, und während eines Hofballes lassen sie sich in der Schlosskapelle von einem jungen Priester trauen, in Gegenwart der Hofdame der Prinzessin, die Komtesse Feodora, und deren Geliebten, Leutnant Groblewsky. Graf Rockowitz, die rechte Hand des Fürsten Rallenstein, hat den Plan aufgedeckt und alarmiert den Kanzler; als sie aber in der Kapelle eintreffen, hat die Trauung schon statt gefunden. Ausser sich vor Wut befiehlt Rallenstein Rockowitz Sorge zu tragen, dass alle, die der Trauung beigewohnt haben, zum Schweigen gebracht werden. Rockowitz ergreift sofort die Offensive. Im Ballsaale findet er den Bräutigam, und zeigt ihm den Befehl des Fürsten. Mit dem Revolver zwingt er Leutnant Pawlow eine Flasche Gift auszutrinken, und in der festen Überzeugung der Leutnant sei jetzt tot, eilt er zu Rallenstein um ihm die Nachricht zu bringen. Leutnant Pawlow ist aber nicht tot, und in aller Stille bringt ihn sein Freund, Leutnant Groblewsky nach seinem Gut, wohin er auch die Prinzessin und ihre Hofdame führen lassen will. Durch ein schlaues Manöver gelingt es aber Rockowitz zu veranlassen, dass die Damen nach seinem eigenen Landsitz gebracht werden, und dort bedeutet er der Prinzessin, dass sie so lange gefangen bleiben wird, bis sie den Heiratskontrakt mit Prinz Delma unterschrieben hat.

Indessen hat Leutnant Groblewsky durch einen Hausierer in Erfahrung gebracht, wo die Damen sich aufhalten, und nach grossen Mühseligkeiten gelingt es ihm mit Hilfe des Hausierers in das Schloss einzudringen, um die Damen zu befreien. Im letzten Augenblick kommt

A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

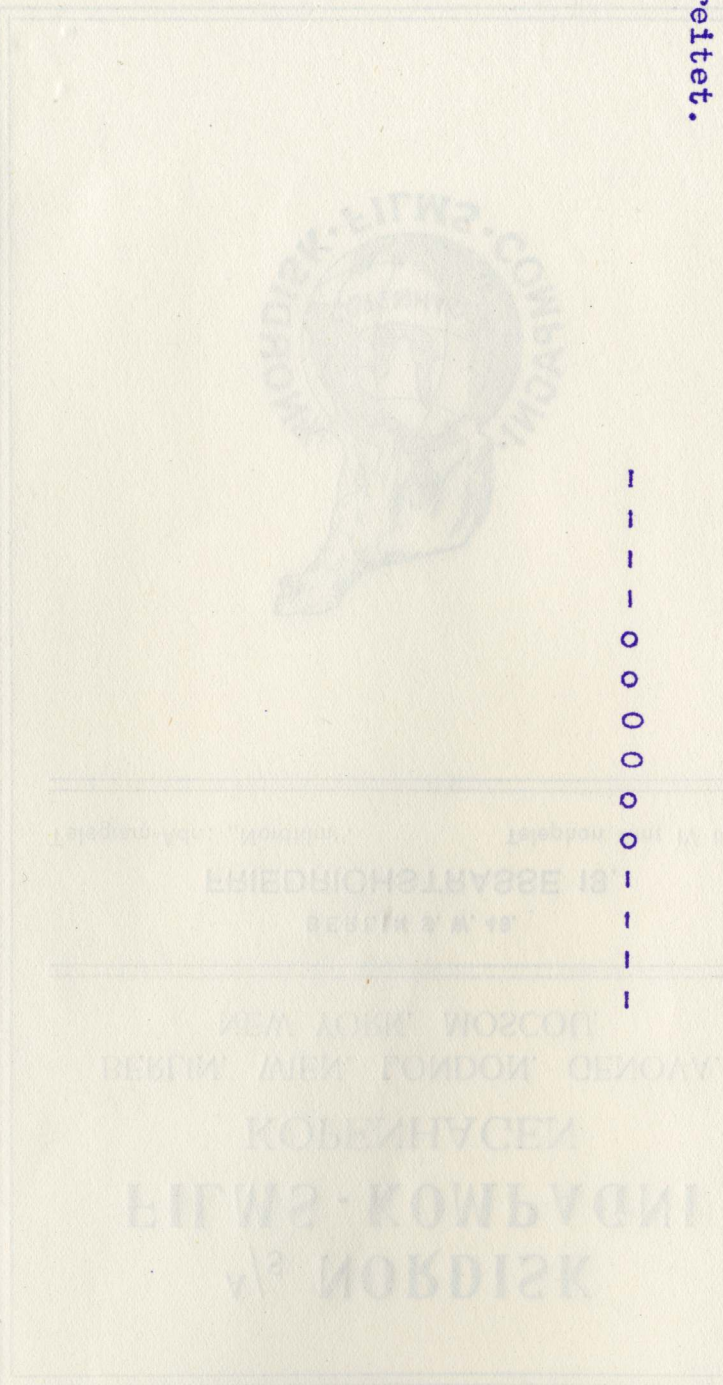
Telephon Amt IV 10191.

Der schwedische Konsul.

auch Leutnant Pawlow herbei, und gegen diese vereinigten Kräfte kann Rockowitz nichts ausrichten. Er gibt seine Sache verloren, und ergrimmt muss er sich es gefallen lassen, dass die beiden Leutnants die Damen vor seinen Augen entführen. Aus Ärger über die verfehlte Spekulation verlässt er das Land, und teilt dem Fürsten den traurigen Ausgang der Sache mit. Zur selben Zeit als Fürst Rallenstein diesen Brief von Graf Rockowitz erhält, halten Prinzessin Irene und Leutnant Pawlow als Neuverählte ihren Einzug in die Stadt, und diese Begebenheit so wie auch der Brief von Rockowitz machen auf den Fürsten einen so gewaltigen Eindruck, dass ein Herzschlag seinem Leben ein Ende bereitet.

---000000---

A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN

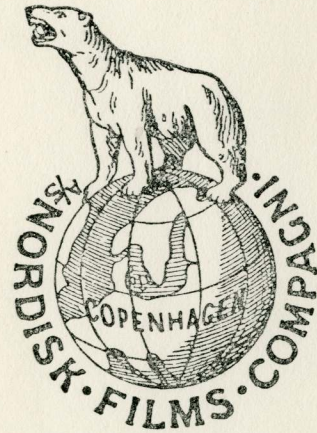
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

LE CHANCELLIER NOIR.

Le chancelier du royaume Gyda, Monsieur de Rallenstein, appelé aussi le chancelier noir, est la terreur du pays. Il prétend même décider de l'avenir de la belle princesse Irene. C'est ainsi qu'il l'a promise au prince Deima, sans se douter que la princesse a déjà donné son coeur à Monsieur Pawlow, jeune lieutenant très distingué. La décision du chancelier frappe les deux jeunes gens comme un coup de foudre, mais un beau soir, pendant un bal donné à la cour, ils se marient à l'église du château. C'est un jeune prêtre catholique qui leur donne la bénédiction nuptiale, et comme témoins il n'y a que la comtesse Féodora, dame d'honneur de la princesse et son admirateur le lieutenant Groblewsky. Malheureusement le comte de Rockowitz, qui est la main droite du chancelier, apprend le projet de mariage, mais trop tard pour l'empêcher. Hors de lui de fureur le chancelier ordonne à Monsieur Rockowitz de prendre soin que toutes les personnes qui ont assisté au mariage soient réduites au silence. Rockowitz se met tout de suite à l'oeuvre. Dans la salle de bal il rencontre le nouveau marié à qui il fait connaître l'ordre du chancelier. Le revolver à la main il force le lieutenant Pawlow à vider une petite bouteille de poison, et sûr qu'il en mourra, Rockowitz se rend immédiatement auprès du chancelier pour l'en prévenir.

Mais le lieutenant ne meurt pas. Secrètement son ami le lieutenant Groblewsky le conduit à son château, et c'est son intention d'y amener également la princesse et la comtesse Féodora, mais du moyen d'une manoeuvre rusée, le comte Rockowitz fait en sorte que les dames sont conduites à son château, où il donne à entendre à la princesse qu'il lui faudra y rester jusqu'à elle ait signé le contrat de mariage avec le prince Deima.

Pendant ce temps le lieutenant Groblewsky a appris par un colporteur où se trouvent les dames, et après d'incroyables efforts il réussit à pénétrer avec le colporteur dans le château du comte

Il remplace les autres appareils de cinéma et les
appareils à bobines. Il est simple et facile à
utiliser. Il est portable et peut être utilisé
dans toutes les conditions. Il est robuste et
durable. Il est économique et permet de
faire de longues prises de vues. Il est
adapté à tous les types de films. Il est
le meilleur appareil de cinéma amateur.

Il est simple et facile à utiliser. Il est portable et peut être utilisé dans toutes les conditions.

FILMS-KOMPAGNI
NORDISK
A/S
KOPENHAGEN
BERLIN, WIEN, LONDON, GENOVA,
NEW YORK, MOSCOU.
BERLIN S. W. 48.
FRIEDRICHSTRASSE 13.
Telephon Amt IV 10191.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

INCIPAL-FILMS-KOMPAGNI
NORDISK

Il est simple et facile à utiliser. Il est portable et peut être utilisé dans toutes les conditions. Il est robuste et durable. Il est économique et permet de faire de longues prises de vues. Il est adapté à tous les types de films. Il est le meilleur appareil de cinéma amateur.

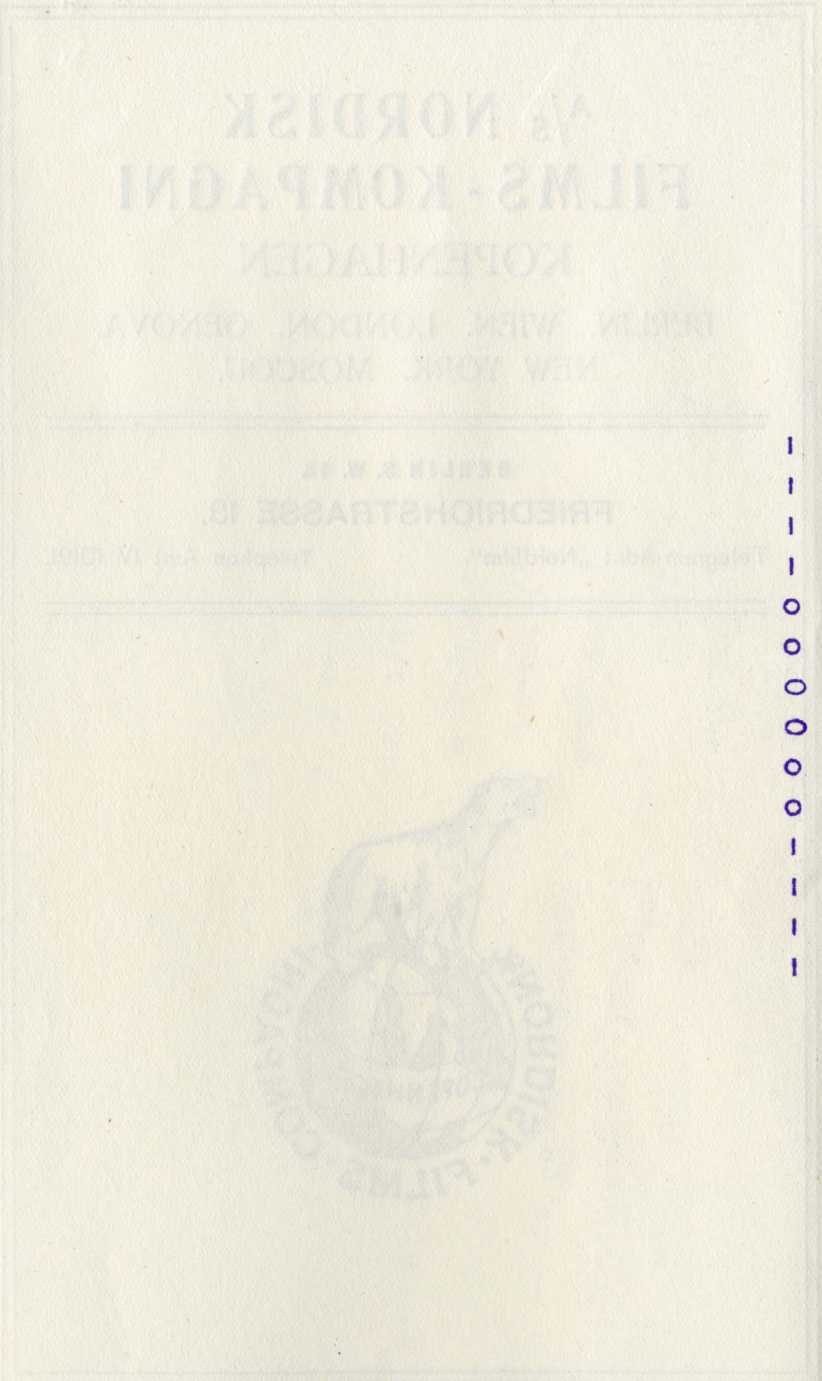

LE CHANGEMENT MOIN.

Rockowitz et à sauver les dames. Au dernier moment le lieutenant Pawlow vient à leur secours, et le comte se voit obligé de battre en retraite. Furieux il voit les deux lieutenants enlever les dames devant lui. Plein de dépit de ses spéculations manquées & il quitte le pays, mais d'abord il écrit au chancelier pour l'informer du triste résultat.

En même temps les jeunes époux, la princesse Irène et le lieutenant Pawlow font leur entrée dans la ville, et cet événement ainsi que la lettre de Rockowitz font une impression si forte sur le chancelier, qu'une maladie de coeur, dont il souffre depuis quelque temps, s'aggrave tellement qu'elle met une fin subite à ses jours.

- - - - 0 0 0 0 0 0 - - - -

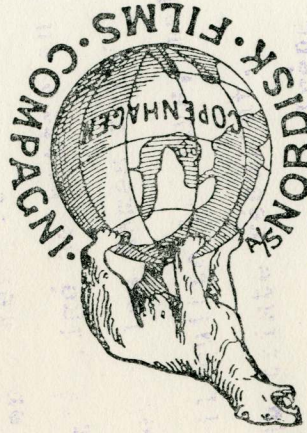
**A/S NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOW.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: "Nordfilm".
Telephon Amt IV 10191.

*Filmen, saavel som dens Plakat- og Program-Tekst
o. a. lignende Materiale ejes med absolut Eneret af*

A/S Fotorama,

Aarhus - København - Kristiania.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav blive gjort gældende mod Vedkommende.

Premiere paa »Kinografen«s »Kansleren kaldet Den sorte Panter«, vistnok iscenesat af *Holger Rasmussen* og *Einar Zangenberg*, skønt »50 Aar i dansk Film« opgiver Instruktørerne *Holger Reenberg* og *Zangenberg*. De to Film ligner hinanden betænkeligt. I Følge *Ove Brusendorffs* »Filmen« var det »Nordisk«, der besluttede sig til at overgaa »Kinografen«. Paa lignende Maade havde »Nordisk« jo nogle Aar tidligere forsøgt at overgaa »Fotorama« i Behandlingen af den hvide Slavehandel (se »Kosmorama 17-18«). Følgende Citat fra et Brev fra *Harald Frost* til »Nordisk«s Repræsentant i London (dateret 29. 6. 1912) har dog en anden Opfattelse:

»Vi beder Dem straks ved Modtagelsen af nærværende Brev henvende Dem til

Sir William Magnay,
1, Montagu Place,
Portman Square,
London W

og forespørge ham, om han har noget imod at give os en skriftlig Tilladelse til at benytte enkelte Momenter af hans Bog »The Red Chancellor« i kinematografisk Øjemed.

Som De kan forstaa, drejer det sig her om vor Film »The Black Chancellor«. Vi har i sin Tid købt dette Manuskript af en Forfatter her i Byen, naturligvis i den Tro, at det var et originalt Arbejde, men vi erfarer nu, at et herværende Konkurrencefirma samtidig med vor Film udgiver en ganske lignende, og at Firmaet agter at beslaglægge vor Film med den Motivering, at den er bygget over nævnte Forfatters Bog »The Red Chancellor«, der udkom i 1901, til hvis Benyttelse i Film vedkommende Konkurrencefirma paastaar at have erhvervet Eneret.

Vi er paa Forhaand lidet tilbøjelige til at tro, at vedkommende Firma (Kinografen, København) virkelig skulde have erhvervet sig en saadan Tilladelse, men da vi naturligvis nødig vil risikere noget, er det os om at gøre, at faa at vide, om det er sandt og eventuelt i benægtende Fald selv at opnaa Tilladelsen«.

I et Brev til Frankrig af 12. Juli 1912 hævder »Nordisk«, at Selskabet er det eneste, der har Filmatiseringsrettighederne, og at det har købt dem af Sir William Magnay. Og af et Brev et Par Dage senere fremgaar det, at der er opnaaet et Forlig med »Kinografen« – »Nordisk« fik en vis Sum Penge mod ikke at »bekæmpe« »Kinografen«s Film.

*

»Den sorte Kansler« imponerede i nogen Grad Samtiden. Censor *Nicolaisen* skrev bl. a. i sin Protokol: »... smukke Billeder fra vore gamle Slotte (Frederiksborg og Kronborg). Handlingerne er paa sine Steder lidt drastiske, men teatermæssige; Hovedmotivet er godt«. »Politiken« skrev bl. a. i sin Anmeldelse Dagen efter Premiereren: »Den sidste Halvdel er afgjort den virkningsfuldeste. Man ser her Befrierte svømme gennem Fæstningsgrave og kravle gennem underjordiske Gange, og tilsidst imponeres man af den Masse Ryttere i fremmedartede Uniformer, som ledsager Prinsessen ved hendes Bryllups-

indtog i Byen. Det er altsammen meget flot sat i Scene«. Og »Aftenposten« samme Dag: »»Den sorte Kansler« er Navnet paa en spændende og fantasifuld Folkekomedie i levende Billeder af Hr. Chr. Schrøder. Det vises i Panoptikon-teatret, hvor det i Gaar havde Premiere paa den hvide Scene. Tilskuerne fulgte med stigende Interesse den ganske godt tilrettelagte, men ikke særlig ny Handling«.

I Dag har »Den sorte Kansler« mere teaterhistorisk end filmhistorisk Interesse. Vi har nok her bevaret en ret typisk Folkekomedie fra Tiden – at der næppe har været meget stor Forskel paa denne Film og Casino-Opførelsen af *Holger Rasmussens* »Den sorte Panter« giver følgende Passus i »Politiken«s Anmeldelse af »Den sorte Kansler« et Fingerpeg om: »Den sorte Kansler spilles i denne Film af Hr. *Roose*, hvis Maske falder sammen med Hr. *Gardes* i den tilsvarende paa Casino«.

Filmen »Den sorte Kansler« er ikke en af Bloms bedste. At dømme efter det forhaandenværende Materiale var Blom betydeligst i 1911 og 1913-14 – efter sin Pionerindsats i 1911 og før den »litterære Periode« i 1913-14 arbejdede Blom ret kommercielt. Greve- og Uniformsfilmene kom paa Mode – saaledes som dette Program viser det. Man appellerer til det store Publikums Snobberi, og der ydes ikke meget for at give Filmen større Modenhed.

Det maa imidlertid indrømmes, at »Den sorte Kansler« i nogle Henseender er en dygtig kommerciel Film. Der er Spænding og Tempo og Flothed over Helheden. Men det ydre er Hovedsagen. Filmen opererer med »en passende Blanding af Skurkagtighed og Bravhed«, siger »Aftenposten«, der paa helt moderne Vis fremhæver, at Filmen efter alt at dømme vil blive en stor Succes.

I det store og hele er Spillet enten blegt eller teatralsk. Men Fotograferingen og Haandelaget kan man flere Steder beundre, om man ikke glemmer, at man ser paa en Film fra 1912.

*

Medens »Den sorte Kansler« er et politisk-erotisk Melodrama, er »Vor Tids Dame« en erotisk Komedie lidt i Stil med »Den stærkeste«, der ogsaa blev iscenesat af *Schnedler-Sørensen* i 1912, men som er bedre.

Intrigen i »Vor Tids Dame« er i Modsætning til Intrigen i »Den sorte Kansler« meget enkel. *Psilander* spiller en uden egen Skyld ruineret Greve (hans Tab af sin Formue skildres meget summarisk), som udvander, bliver Havnearbejder, senere Chauffør hos en Millionær, vinder den ekscentriske Millionærdatters Kærlighed og til sidst køber sin Fædrenegaard tilbage.

»Politiken« skriver bl. a. i sin Anmeldelse: »Af fikse Indfald i Filmen bør nævnes en Hundebadeanstalt med mange smaa pudsige Firbenede«. Man maa gaa ud fra, at der mangler lidt i den foreliggende Kopi, idet man ikke ser noget her til de »pudsige Firbenede«, og Programmet har en »Afdeling«, der hedder »Miss Anny i sit Hundebad«. »Politiken« er i øvrigt ikke videre begejstret for Filmen; den er »lige saa naiv som de fleste andre«.

Hvad der er mest forbløffende naivt for den moderne Tilskuer er, at Handlingen postuleres at foregaa i USA, skønt man meget tydeligt paa Billederne